

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 5. Concilium Trecense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. men & Præfulis sui desiderio dandum
A. C. 867. fuit. Sæpe in Palatium ab Imperatore
 vocatus, multa sciscitantem leni collo-
 quio & simplici indole recreabat. Post-
 quam vero ultimum restitutus fuisset,
 aliquot mensibus tantum superstes fuit,
 & quarta Februarii, annos natus septua-
 ginta quinque, anno Salutis 868. editis
 compluribus miraculis sanctam vitam
 clausit, sepultusque est penes Theodo-
 rum & Naukratium Antecessores suos.
 Ecclesia Græca ipsius memoriam in die
 obitus colit.

§. V.

Concilium Trecense.

In Francia Concilium Trecense præstita-
 ta die vigesima quinta Octobris an-
 no octingentesimo sexagesimo septimo
 celebratum. Episcopi quidem Regno-
 rum Caroli & Lotharii Episcopos ex re-
 gno Ludovici, id est ex Germania, ad hoc
 Concilium invitaverant, data epistola, in
 qua conventus celebrandi causas signifi-
 cabant in hunc modum: *Expilantur Ec-
 clesie, Episcopi contemnuntur, opprimuntur
 populi. Piissime statutum fuerat, bis
 per annum Synodos celebrare; verum ex-
 inde augentur mala, quia raro conveniunt
 Episcopi, & hostes Ecclesie Ministros
 Christi dividere adnituntur. Plurimum
 itaque nostra interest, ut Concilium Ge-
 nerale*

nerale habeamus, ad quod celebrandum invitamus vos ex consensu Regum nostrorum, qui ad vos mittunt Fratrem nostrum Adventium Episcopum, ut etiam a Rege vestro consensum impetret. Nihilominus hæc invitatio nihil profuit, quippe in hoc Concilio præsentis Episcopos non plures numeramus quam viginti, & ex Caroli atque Lotharii solummodo regnis. Aderant Archiepiscopi sex, Hincmarus Remensis, Herardus Turonensis, Venilo Rotomagensis, Frotrarius Burdegalensis, Egilo Senonensis, & Wulfadus Bituricensis. Episcopi præ ceteris memorandi fuere Rotadus Suesionensis, Actardus Nannetensis, Æneas Parisiensis, & Odo Bellovacensis.

In eo Concilio quidam Episcopi Wulfado faventes, ut adularentur Regi Carolo, contra Hincmarum aliquas Quæstiones movere cœperunt; nempe ejus Ordinationem, & Ebbonis Depositionem rursus ad examen vocare parabant. At cum Hincmarus & ratione & auctoritate Canonum strenue se defenderet, secundum sententiam plurimorum statutum, ut hæc quæstiones non tangerentur, sed solummodo ea, quæ acta erant, sicut petierat, ad Summum Pontificem deferrentur. Hæc dispicimus ex Concilii epistola Synodali, in qua tota causa Ebbonis amplissime refertur, & repetuntur ea,

Sæculum IX.
A. C. 867.

p. 875

Ann. Bert.
867.
Flod. III.
c. 17.

Conc. p. 870.
Sup. lib.
XLVIII.
p. 38.

Q 5

ea,

Sæculum IX. ea, quæ in exauctoratione Ludovici Pi
 A. C. 867. acta sunt, usque ad Concilium Treviris
 a Lothario Imperatore anno octingente-
 Concilium simo quadragesimo sexto indictum. In
 Trecense. fine rogant Pontificem, ne ea, quæ An-
Sup. lib. tecessores sui decrevissent, retractet, &
 XLVIII. impostherum non patiat, ut Episcopus
 §. 33. sine consensu Sacræ Sedis, secundum De-
 cretales Pontificum, deponatur. Itaque
 Episcopi Franciæ & ipse Hincmarus se
 ipsos juri falsarum Decretalium, adver-
 sus quas acerrime disputaverant, subji-
 ciebant. Tandem Wulfado Pallium con-
 cedi rogabant.

Actardo Episcopo Nannetensi com-
 missum, hanc epistolam Romam deferre.
 Sed prius Regem Carolum adiit, qui eum
 ad se venire jusserat, & epistolam Syno-
 dalem exhibere; mox fractis Archiepi-
 scoporum sigillis, quibus munita erat,
 eam legit, cumque Hincmaro nimium
 favere videretur, aliam suo nomine ad
 Pontificem exarari curavit, in qua ab
 origine Ebbonis causa repetitur, omnia
 quæ Ebboni favent, & ex consequente
 etiam Wulfado, approbantur, & ejus
 Depositionem nullam fuisse, conficitur.
 Excusat in eadem epistola Rex, quod re-
 rum necessitate ita exigente Wulfadum
 prius Archiepiscopum Bituricensem con-
 secrari jussisset, quam rediisset Egilo, &
 Pallium ipsi dari petit. Tandem Actardum
 Episco-

Episcopum Papæ dilaudat: *Optimus vir, Sæculum IX.*
 inquit, *exilium, vincula, maris discrimi-*
na, sex centa pericula in vicinia Britonum
 & Normannorum sustinuit, & quia spes
 nulla superest, ipsum Ecclesiæ suæ restitui
 posse, gratissimum nobis fieret, si ad aliam
 vacantem vocaretur. Ceterum proposi-
 tum sibi habet, aliquamdiu Romæ commo-
 vari, ubi si Britones illo veniant, eos con-
 vincat, maximum suæ vicinisque Eccle-
 siis illatum fuisse damnum, & postulet, ut
 auctoritate Sacræ Sedis coerceantur.

Hincmarus quoque, Actardum Epi-
 scopum, data epistola, quam ei ad Ana-
 stasium Abbatem & Ecclesiæ Romanæ
 Bibliothecarium deferendam commisit,
 Pontifici commendavit. In illa epistola *Hincmar.*
 queritur, Papam in ultimo rescripto ver-
 ba sua aliter retulisse, ac ipse scripsisset; *opusc. 57.*
 hinc ne quis etiam litteras Concilii Tre-
 centis adulteret, Anastasium monet, ab *to. 2. p. 824.*
 Actardo deferri Acta genuina, rogat-
 que, ut aliqua acta, ad causam Ebbonis
 pertinentia, cum Romanis exemplaribus
 conferat. Excusat, quod dona conve-
 nientia Papæ, Arsenio quondam in Fran-
 cia Legato, & ipsi Anastasio non mittat.
 Unde cognoscimus, morem non fuisse,
 quemquam sine donis Romam mittere.

§. VI.